

Sygn. akt II K 561/13

RKS 5138/2013/371000/JH

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Wojtanowska

Protokolant: sek. sąd. Elżbieta Mazur – Łukasik

przy udziale oskarżyciela publicznego za UC Olsztyn – Mariusza Kuzia

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17.01.2014 r. sprawy

D. J., syna K. i A. z domu K., urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

dnia 29.08.2013 r. przez przejście graniczne w B., powiat B., woj. (...), bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania przywiózł z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci: 7680 sztuk (384 paczek) papierosów (...), 4200 sztuk (210 paczek) papierosów (...), 400 sztuk (20 paczek) papierosów (...), przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 2219,00 zł, podatek akcyzowy w wysokości 8615,00 zł oraz należność celna w wysokości 377,00 zł.

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

orzeka:

I. Oskarżonego **D. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 54§2 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. skazuje go, opierając wymiar kary o art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s., na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 30§1, 2 k.k.s. w zw. z art. 29 ust. 1 k.k.s. i art. 31§6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego w B. i zarządza ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 230§2 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. i art. 31§3 pkt 1 k.k.s. nakazuje zwrócić D. J. dowody rzeczowe w postaci samochodu osobowego marki W., nr rej. (...), dowodu rejestracyjnego DR(...) i jednej sztuki kluczyków z pilotem, przechowywanych na parkingu depozytowym „PHU (...). J.” w B.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 360 złotych i należny od tej sumy podatek VAT tytułem opłaty za wykonywanie obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu sądowym;

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych i przechowywania samochodu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 sierpnia 2013 roku około godziny 06:20 na przejściu granicznym w B.podjechał do odprawy celnej, wjeżdżający do Polski, samochód osobowy marki W.o nr rej. (...). Pojazdem tym kierował oskarżony D. J.. Powyższy samochód został skierowany do szczegółowej kontroli celnej. Czynność tę przeprowadził specjalista służby celnej świadek A. K.. W czasie przeszukania powyższego pojazdu funkcjonariusz służby celnej ujawnił wyroby akcyzowe w postaci 7680 sztuk (384 paczek) papierosów marki (...), 4200 sztuk (210 paczek) papierosów marki (...) oraz 400 sztuk (20 paczek) papierosów marki (...). Wymienione papierosy były ukryte w konsoli pojazdu oraz zbiorniku paliwa. Papierosy nie były oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi. Posiadały jedynie rosyjskie znaki akcyzy. Oskarżony zakupił powyższe wyroby akcyzowe w Federacji Rosyjskiej. Następnie sprowadził je na polski obszar celny bez wymaganego zgłoszenia celnego oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy. Oskarżony w związku z powyższym zachowaniem naraził Skarb Państwa polskiego na uszczuplenie należnego podatku VAT w wysokości 2.219,00 złotych, podatku akcyzowego w wysokości 8.615,00 złotych oraz należności celnej w wysokości 377,00 złotych.

(**dowody:** wyjaśnienia oskarżonego D. J. k. 82-v, zeznania świadków: A. K. k. 36v, k. 82v-83, A. J. k. 83, protokół przeszukania k. 3-4, protokół zatrzymania k. 5, dokumentacja fotograficzna k. 6-7, wykaz dowodów rzeczowych k. 10-11, protokół taryfikacji i wyceny papierosów k. 12, informacja o zatrudnieniu k. 29, protokół oględzin pojazdu k. 30, informacja o wszczętych sprawach i mandatach k. 38, wykaz przekroczeń granicy k. 39-40, karta karna k. 31-34).

Po dokonanej wycenie wartości rynkowej samochodu osobowego marki W.o numerze rejestracyjnym (...) ustalono, że według publikacji „EurotaxGlass’s Polska” za miesiąc wrzesień 2013 roku wartość rynkowa pojazdu w Polsce kształtuje się na kwotę 4.800,00 złotych.

(**dowody:** wartość pojazdu według E. k. 26-27, protokół taryfikacji i wyceny pojazdu k. 28)

W toku postępowania sądowego oskarżony **D. J.** został poddany badaniom psychiatrycznym. W chwili popełnienia opisanego wyżej czynu był w pełni poczytalny w rozumieniu art. 31§1 i 2 k.k. Stwierdzono natomiast u niego zaburzenia osobowości oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu.

(**dowody:** opinia sądowo – psychiatryczna k. 61-64, opinia psychologiczna z załącznikiem k. 76-80).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym i sądowym D. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że do powyższego czynu zmusiła go bieda. Oskarżony podał, że to jego mama wzięła pożyczkę i kupiła samochód, zaś został on zarejestrowany na niego, gdyż oskarżony miał niżki. Wyjaśnił, że samochód został zakupiony za kwotę 4.500 złotych, zaś remont samochodu wyniósł 2.000 złotych, a pożyczkę do dnia dzisiejszego spłaca jego matka. Oskarżony wyjaśnił, że w pojeździe nie dokonywał żadnych przeróbek. Nadmienił, że bardzo żałuje, tego co zrobił (wyjaśnienia oskarżonego k. 82-v).

Sąd zważył, co następuje:

Jako wiarygodne ocenić należy wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. W świetle zgromadzonych dowodów okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony przewoził wyroby w samochodzie marki W., bez oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, bez zgłoszenia celnego w trakcie odprawy celnej. Nie ulega także wątpliwości, iż wyroby te były schowane w konsoli pojazdu oraz zbiorniku paliwa, choć rzeczywiście trzeba się zgodzić z oskarżonym, że trudno mówić o przeróbkach konstrukcyjnych w tym pojeździe do celów przechowania i przemytu papierosów. Oskarżony bardzo szczerze wyjaśnił motyw swojego działania, Sąd zauważa też, że jako jeden z nielicznych przyznał, iż źle postąpił. Uzupełnieniem

relacji oskarżonego są zeznania świadka – funkcjonariusza służby celnej – A. K. dokonującego kontroli pojazdu, którym poruszał się oskarżony. Zeznania tego świadka jako w pełni szczerze i jednoznaczne oraz spójne z pozostałym dowodami w postaci wyjaśnień oskarżonego i dokumentów dotyczących przeszukania samochodu, Sąd ocenił jako całkowicie wiarygodne. Należy zaznaczyć, że i sam świadek podał w swoich zeznaniach, że miejsca, w których ukryte były papierosy, nie były specjalnie przystosowane do przemytu.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka A. J., która potwierdziła fakt zakupu pojazdu. Świadek zeznała, że pożyczkę na samochód wzięła na 3 lata i do dnia dzisiejszego ją spłaca. Spłatę w zasadzie dopiero rozpoczęła od zeszłego roku. W ocenie Sądu nie ma żadnych dowodów w sprawie podważających wiarygodność zeznań A. J. w tym zakresie. Sąd zeznania A. J. ocenił jako zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego, konsekwentne i wewnętrznie spójne, zatem Sąd nie doszukał się żadnych przesłanek do uznania tych zeznań za niewiarygodne, wcześniej na przykład umówione i niezgodne z prawdą.

Także inne dowody w postaci dokumentacji fotograficznej, protokołu oględzin, przeszukania i zatrzymania (przyjęcia) przedmiotów potwierdzają fakt, iż oskarżony przewoził przez granicę ukryte wyroby akcyzowe bez polskich znaków skarbowych akcyzy.

Nie ulega także przy tym wątpliwości, że papierosy są towarami podlegającymi oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i towarem podlegającym reglamentacji w obrocie z zagranicą – zgodnie z ustawą z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004r. Nr 54, poz. 535) oraz ustawą z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009, Nr 3, poz. 11).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oczywistym jest, że oskarżony D. J. o powyższych okolicznościach wiedział i miał pełną świadomość, iż przewozi ilość wyrobów tytoniowych przekraczającą dozwolone normy.

W ocenie Sądu powyższe dowody są wiarygodne, gdyż tworzą jasną, spójną i logiczną całość.

Tym samym w ocenie Sądu zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, pozwala na przyjęcie, iż oskarżony D. J. dopuścił się popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art. 54§3 k.k.s. w zb. z art. 63§6 k.k.s. w zb. z art. 86§4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. albowiem przez przejście graniczne w B., bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, jednocześnie uchylając się od opodatkowania przywiózł z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci 7680 sztuk (384 paczek) papierosów (...), 4200 sztuk (210 paczek) papierosów (...) oraz 400 sztuk (20 paczek) papierosów (...).

Oskarżony jest osobą dorosłą, posiadającą odpowiedni poziom doświadczenia życiowego. Zna również obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania, których zresztą już doświadczał w postaci wyroków skazujących i kar wymierzonych (dane o karalności k. 31-33). Czyn przypisany oskarżonemu ma charakter prosty ze społecznego punktu widzenia, należało więc przyjąć bez najmniejszych wątpliwości, że oskarżony rozumiał jego znaczenie i mógł właściwie pokierować swoim postępowaniem. W tej sytuacji Sąd przypisał oskarżonemu winę co do zarzucanego czynu. Oskarżony może odpowiadać karnie, ponieważ nie ma najmniejszych podstaw do kwestionowania jego poczytalności w rozumieniu art. 31§ i 2 k.k., co potwierdzili biegli psychiatrzy w pełnej, fachowej i w pełni wiarygodnej opinii.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę jak w pkt I wyroku. Przy wymiarze kary grzywny Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i stopień winy. Określając wysokość kary uwzględnione również zostały cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do oskarżonego, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W pierwszej kolejności Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił motywację sprawcy, która dążąc do osiągnięcia łatwego zysku nie zawahał się złamać prawa. Dodatkowo wskazać należy na dużą ilość papierosów, które oskarżony przewoził. Łączna wartość straconych podatków Skarbu Państwa przy ilości 614 paczek papierosów wynosi 11.211 złotych. Za niezgodne z prawem posiadanie tak dużej ilości

wyrobów akcyzowych musiała być odpowiednio surowa represja karna. Dodatkowo Sąd stwierdził, że istnieje w sprawie okoliczność obciążająca w postaci uprzedniej karalności oskarżonego (dane o karalności k. 31-33).

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił szczerze przyznanie się oskarżonego do winy i złożenie szczyrych wyjaśnień oraz wyrażenie skruchy z powodu dokonanego przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że grzywna w wysokości 100 stawek dziennych będzie karą adekwatną w stosunku do popełnionego przestępstwa. Wysokość jednej stawki została określona przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych oskarżonego oraz jego sytuacji materialnej.

Ponadto zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci ujawnionych wyrobów tytoniowych (punkt II wyroku), który to środek karny dodatkowo wzmacnia cele represyjne sankcji karnej, jest też obligatoryjny oraz zarządził ich zniszczenie.

Nadto Sąd w punkcie III wyroku w oparciu o treść art. 230§2 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. i art. 31§3 pkt 1 k.k.s. nakazał zwrócić oskarżonemu D. J. pojazd marki W.o numerze rejestracyjnym (...) wraz z kluczykiem i dowodem rejestracyjnym. Niewątpliwym jest to, że pojazd został użyty do przemytu wyrobów akcyzowych. Sąd jednak wskazuje, że w niniejszej sprawie zachodzi okoliczność opisana w art. 31§3 pkt 1 k.k.s. tj. orzeczenie przepadku pojazdu byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego przestępstwa. Niewspółmierność orzeczenia przepadku przedmiotów w relacji do wagi przestępstwa (wykroczenia) skarbowego może wystąpić wtedy, gdy zachodzi rażąca dysproporcja pomiędzy wartością przedmiotu, który może ulec przypadkowi, a wagą czynu przypisanego sprawcy. Przy określaniu wagi czynu sprawcy bierze się pod uwagę m.in. wartość należności uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie lub wartość przedmiotu czynu (Kodeks Karny Skarbowy – Komentarz. Tom I (art.1-53), F. Prusak, wyd. Zakamycze 2006). Porównując należności, na jakie oskarżony naraził Skarb Państwa w stosunku do wartości środka przewozowego, którym poruszał się oskarżony przemycając papierosy i ocena tych okoliczności powoduje, iż w niniejszej sprawie występuje niewspółmierność przepadku pojazdu do wagi popełnionego czynu. Już według wartości podanej przez oskarżyciela, nie kwestionowej wszak przez oskarżonego, samochód marki W. warty jest około 4.500-4.800 złotych, a dodatkowo samochód był remontowany za kwotę około 2.000 złotych. Z kolei łączna suma narażonych przez oskarżonego na uszczuplenie podatków i ceł wynosi 11.211 złotych. Widać więc jasno, że wartość zatrzymanego przez oskarżyciela pojazdu jest niższa. Jednocześnie mimo obiektywnie niższej wartości samochodu, należy podkreślić, że jest to cały majątek oskarżonego i jego rodziny, ponieważ samochód został zakupiony na raty, które dopiero są spłacane. Nadto podkreślić należy, jak bardzo ten samochód jest potrzebny rodzinie oskarżonego, w której jego matka i żona wymagają częstych wizyt u lekarza, a tylko samochodem matka oskarżonego może dojechać do lekarza ze względu na chore nogi. Sąd poza tym pragnie zwrócić uwagę na istotny fakt, mianowicie, że oskarżony przy pomocy zatrzymanego w sprawie samochodu popełnił po raz pierwszy czyn zabroniony skutkujący wszczęciem postępowania karnego skarbowego. Zresztą oskarżony w ogóle po raz pierwszy dokonał takiego czynu (informacja k. 38).

O wynagrodzeniu dla obrońcy oskarżonego, który wykonywał obronę z urzędu w postępowaniu sądowym, orzeczono w punkcie IV wyroku na podstawie §14 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zmianami).

Sąd w oparciu o art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym kosztów zniszczenia wyrobów akcyzowych i przechowywania samochodu, uznając, że ich poniesienie byłoby dla sprawcy zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację materialną związaną z brakiem pracy i dochodów oraz wysokością orzeczonej do zapłaty grzywny.